

Om baggrunden for forslagens fremsættelse udtalte *forslagsstilleren* følgende i fremsættelsestalen:

„Siden 1950, da det ved en stikprøveanalyse viste sig, at ca. 97 pct. af befolkningen var medlemmer af folkekirken, er der sket en meget stor ændring i folks kulturelle levemåde og tænkning. Specielt har ungdommen brudt med gamle traditioner og forældede viktorianske synspunkter.

Kristendommen og Bibelens ti bud har for danskerne i almindelighed et så livsfjernt indhold, at langt de fleste aldrig ville drømme om at efterleve kravene til et kristent menneskes livsførelse. Det er derfor helt absurd, at så mange mennesker fortsat er medlemmer af folkekirken.

Har man derimod forsøgt at bede sig fritaget for medlemskabet af folkekirken, opdager man en del af forklaringen på det høje medlemstal: Man bliver venner med den lokale præst, man udsætter sig for mange ubehageligheder på sin arbejdsplads, specielt hvis man er lærer, og økonomisk opdager man, at ligningsmyndighederne hvert eneste år fortsætter med at opkræve kirkeskat. Jeg forstår ikke, at der skal være så megen ulejlighed for at melde sig ud af folkekirken.

Gang på gang kritiserer kristne mennesker forarget den gudløshed, der hersker i vort land. Der er endog oprettet et kristeligt folkeparti. Mange kristne ville sikkert ånde lettet op, om pornografiens fabrikanter, malere, forfattere og kommunister ville skille sig ud fra folkekirkens øvrige medlemmer, og på den anden side vil en meget stor del af befolkningen gerne slippe billigere i skat.“

Ved forslagens 1. behandling betegnede *kirkeministeren* forslaget som uantageligt af flere grunde. For det første savnede forslaget efter ministerens opfattelse enhver reel begrundelse, idet udmeldelsesproceduren efter de gældende regler er så enkel, som den kan være. Dernæst måtte forslagens gennemførelse betragtes som et overgreb mod folkekirken, idet det ville indebære en fravigelse af grundprincippet om, at den kristne dåb er forudsætningen for medlemsforholdet. Endvidere burde udmeldelse af folkekirken ikke ske ved et kryds på en selvangivelse, alene fordi en sådan fremgangsmåde ville indebære stor risiko for fejltagelser hos skatteyderne. Endelig fandt ministeren, at det ville være en højst mærkværdig ordning, at et folkekirkemedlem år for år skulle bekræfte sit medlemsforhold til folkekirken. Spørgsmålet om at undgå de fejlagtige ligninger, hvorved der pålignes ikke-medlemmer af folkekirken kirkeskat, havde allerede i nogen tid været til forhandling i indenrigsministeriet og i kirkeministeriet med henblik på udsendelse af en instruks til skattemyndighederne med præcisering af de gældende regler på området. — Heller ingen af partiernes ordførere, bortset fra *Kjær Rasmussen* (VS), kunne støtte forslaget.

Forslaget henvistes til behandling i et udvalg, som ikke afgav betænkning over forslaget.